

[Kryger.]

tænker her specielt på de mange landhåndværkere ude omkring. Endvidere kunne jeg i betragtning af den store indflydelse, danske håndværkere har haft på de tekniske skoler, tænke mig, at Håndværksrådet i stedet for 2 repræsentanter fik 3 i skolerådet og i tilsynsrådet, således at Håndværksrådet fik en tilfredsstillende repræsentation i forhold til den ansvarsfølelse, som netop håndværket gennem disse mange år har vist over for alle disse skoler.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige lovforslaget min støtte, idet vi mener, at fremtiden vil stille meget store krav til dansk industris og dansk håndværks konkurrenceevne; og såfremt ungdommen skal have nogen mulighed for at honorere disse krav, må vi drage omsorg for, at de får de bedste muligheder for en god uddannelse. Men jeg må samtidig sige — og jeg synes, det må siges så klart som overhovedet muligt; jeg vil gerne have, at det skal lyde langt ud over landet — at vi netop nu må være forsigtige, passe på, at vi ikke kvæler de små tekniske skoler, hvis betydning har været uvurderlig gennem så lang en årrække. Der er ingen tvivl om, at de små tekniske skoler har betydet uendelig meget, og jeg er ikke sikker på, at en centralisering — som man jo nu er inde på — vil være en absolut fordel. Jeg har i hvert fald i kommissionsbetænkningen vedrørende lærlingeloven givet udtryk for, at jeg ikke kunne tilslutte mig dette, at det offentlige skulle give tilskud til transport fra hjemmene til skolerne. Jeg synes, man skal være noget tilbageholdende med disse forskellige krav, som er ved at opstå, og derfor mener jeg, at vi bør behandle dette spørgsmål i det udvalg, som jeg er klar over vil blive nedsat.

Jeg vil også gerne på nuværende tidspunkt understrege, at jeg heller ikke er helt begejstret for den i § 1 foreslåede bemyndigelse for handelsministeren til at træffe bestemmelse om, hvilke skoler der skal have tilskud, og hvilke der ikke skal have det. Der er i denne forbindelse visse spørgsmål, som jeg mener vi i det kommende udvalg må have under observation og forhandle om.

Mit parti vil afgjort medvirke til, at der gives de unge så gode uddannelsesvilkår

som overhovedet muligt, fordi vi er klar over — jeg er det i hvert fald — at således som lærlingeloven er affattet, er der visse vanskeligheder for en grundig, faglig uddannelse. Der vil i den forbindelse kunne opstå visse vanskeligheder, og disse kan der måske i nogen grad rådes bod på, når det tekniske kommer med ind i billedet.

Som jeg allerede tidligere har sagt, ved vi jo, at hele udviklingen så afgjort kræver mere end rappe og smidige fingre; den kræver også, at man kan tænke sig om, at man kan handle selvstændigt, og alt dette er noget, som ungdommen vil få betydelig mere brug for, end tilfældet måske har været hidtil.

Over for det ærede medlem hr. Peter Jørgensens udtalelse om, at det private erhverv skulle mere ind på at lukke pengepungen op — sådan måtte jeg vel egentlig forstå det ærede medlems udtalelse — vil jeg gerne have lov til at sige, at under hele den udvikling, de tekniske skoler har haft, bygget på det private initiativ, har man set håndværkets ledende mænd vise forståelse og vilje til at følge med tiden og skabe den uddannelsesform, som har været nødvendig.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at lovforslaget får en hurtig og saglig behandling i et udvalg. Men jeg vil samtidig gøre det høje ting det forstæeligt, at vi selvfølgelig også må se på økonomien; det er i dag ikke ligegyldigt, hvad en ting koster. Dette skal ikke udlægges således, at jeg mener, uddannelsen skal gøres ringere. Det fastsættes jo nu, at de enkelte tekniske skoler skal indsende deres budget, og at der så gives statstilskud i henhold til dette budget. Spørgsmålet er, om det er en fornuftig fremgangsmåde. Jeg ved i hvert tilfælde, at man ved en budgetlægning meget let hæfter sig ved, hvad man fik i tilskud det foregående år, og når man har fået et vist tilskud det foregående år, vil man meget meget nødig have det nedsat. Man ser netop, hvorledes det på mange områder kniber med at komme ned med budgetterne. Jeg siger dette, ikke fordi venstre ikke indser, at alt det, som er nødvendigt, skal man være med til at bygge op også økonomisk set; men jeg siger det, fordi jeg gerne vil advare. Der kommer alligevel trods alt en grænse, en grænse for, hvad man øko-